

Selitev na Metelkovo?

Akademijam je prekipelo

Prostorska stiska ni edino, kar greni študij na umetniških akademijah – Zakaj na okroglo mizo ni bilo predstavnika ljubljanske mestne občine? – Rektor verjame obljubam

Ljubljana – Študentje ljubljanske univerze, predvsem študentje vseh treh umetniških akademij, so v svojem mesecu kulture doslej izvedli že vrsto predstavitev. Ti so v ponedeljek v prostorih AGRTF organizirali še okroglo mizo o reševanju problemov omenjenih akademij. Čeprav je bila osrednja tema pogovora izgradnja novih skupnih prostorov za vse tri akademije, pa smo slišali še vrsto izpovedi o finančnih stiskah. Ob tem so predstavniki akademij ugotavljali, da nobeno od njihovih vprašanj ni prišlo do ušes ljubljanskih mestnih oblastnikov. Kljub dolgotrajnim študentskim vabilom se namreč okrogle mize niso utegnili udeležiti ...

Ustrezno ozračje za vročo razpravo je dalo že uvodno študentsko poročilo o študijskih razmerah na vseh treh akademijah – akademiji za glasbo (AG), akademiji za gledališče, radio, televizijo in film (AGRTF) ter na akademiji za likovno umetnost (ALU). Družijo jih raztresenost na različnih lokacijah po Ljubljani, od katerih so nekatere v popolnoma neustreznih in celo nevarnih prostorih.

»Iz leta v leto se nam dogaja, da se lotevamo produkcij brez zagotovil, da bomo skrpali potrebne 3 do 4 milijone za res najnujnejše,« je jezno opisoval razmere študija bodočih igralcev, režiserjev, dramaturgov

profesor režije **Dušan Mlakar** ... Državni sekretar v ministertvu za kulturo **Ciril Baškovič** je ob tem izjavil, da za najem gledaliških dvoran plačuje država in torej ne drži, da od nje nič ne dobijo. Sicer pa je Baškovič na očitke, da bi kulturno ministrstvo lahko več prispevalo za projekte študentov in profesorjev akademij, odgovarjal precej izmikajoče, da so

umetniški projekti »sestavni del študija« ter da bi vsaka večja odmera akademijam prizadela druge dele kulture.

Bodoči glasbeniki so zasilno dvorano pridobili šele pred kratkim v prostorih univerze. Tja so nedavno namestili tudi prvi pravi koncertni klavir. Zgodbo o nakupu klavirja – s popustom je stal 19 milijonov – je pripovedoval dekan AG Pa-

vle **Mihelčič**, ki ni hotel razkriti, od kod jim denar za nakup. »Celo na senatu so me to spraševali, jaz pa sem jih vprašal, zakaj akademija nima denarja niti za nakup najnujnejših instrumentov, kaj šele za tak klavir. Tako se pač moramo znajti na čudne načine,« je ogorčeno pripovedoval.

Bolj optimističen je bil rektor **dr. Jože Mencinger**, ki je izjavil, da je pridobitev novih prostorov za akademije prednostna naloga, ki bi jo rad speljal še v času svojega mandata. Na sestanku s predstavniki ljubljanske mestne občine so se dogovorili o gradnji na Metelkovi, kjer je tudi problem denacionalizacije rešen, projekt arhitekturne rešitve že naročen, tako da bi lahko gradnjo začeli že prihodnje leto. Vendar je rektor opozoril, da je v proračunu denarja le za gradbeno dokumentacijo, ne pa za gradnjo, ki naj bi stala debelih 7 milijard tolarjev. Podpredsednik resornega odbora DZ **Peter Lenič** je menil,

da bi ga nekaj lahko dobili iz kulturnega tolarja, nekaj pa od prodaje prostorov, v katerih je zdaj ALU, so pa sicer univerzitetna last. Vendar mora univerza najprej urediti svoje premoženjske zadeve in se vpisati v zemljiško knjigo. Vsekakor pa tako zbranega denarja še zdaleč ne bo dovolj in edina prava rešitev bo – kot je dejal dr. Mencinger – tuje posojilo, za katerega bo morala dati jamstvo država.

Razvnela se je tudi razprava, ali naj bodo prostori akademij v mestnem središču ali morda bolj zunaj, kjer bi imeli več možnosti za širitev. Dekan AGRTF **Miran Zupanič** je menil, da dejavnosti akademij vsekakor sodijo v sam center.

Prednosti bodočih skupnih prostorov, v katerih naj bi imeli skupno upravo in knjižnico, je veliko, omogočali bodo tudi interdisciplinarni študij. Študentje bodo lahko nastopali v lastnih dvoranah, likovniki pa v svoji galeriji.

Jasna Kontler - Salamon

Rektor Mencinger je v razpravi previdno nakazal, naj bi sčasoma financiranje uskladjili s številom študentov oziroma diplomantov na posameznih programih, kar bo še posebej prizadelo maloštevilne študente akademij. Dekani so ogorčeno dokazovali, da bi sami glede na zanimanje lahko vpisali neprimerno več študentov, lahko bi imeli tudi veliko več programov. Država, ki omejuje obseg izobraževanja za umetniške poklice, bi morala tudi zagotoviti ustrezno finančno kritje zanj, so trdili. In temu nihče ni ugovarjal.